

стигне до тебе. Нъ иска да навикнете на морето, за да можете да се наслаждавате съ това ревливо игране на вълните, кога сте на покривътъ на корабътъ, който се подмѣта отъ тѣхъ тѣ нагорѣ, тѣ надолу, като єдна лека трѣка.

Нъ морето и безъ вѣтръ се издига нагорѣ два пъти на денъ, та залива надалече полѣгати брѣгове, и два пъти на денъ пакъ се оттеглюва, та открива доста полѣгато то и плитко дѣно и оставя на брѣгътъ пѣсъкъ, малки камене, черупки, много морски животни и растениа. Това непрѣстайно движение на морето се нарича *приливъ* и *отливъ*. Приливити и отливити на малки морета, што се вдаватъ далеко въ суши та, биватъ малки, а нѣкой пътъ и єдва се познаватъ; нъ на отворени океани са много голѣми.

Ако и да има въ морето много орѣдни остатки отъ изгнили животни и растениа; нъ водата въ него никога се не развали, както се развали водата на єдно малко и отсакъдѣ затворено блато: нѣма никакъвъ шаръ и не хвашта плѣсенъ. Това става, єдно, защото океанътъ, съ всички ти си морета, който окръжава всичко то земно клѣбо, е много голѣмъ; друго, защото морето непрѣстайно се движи, и друго, защото вода та въ него има растопена соль.

Не е само вѣтрътъ, приливити и отливити, които правятъ морето да се движи, нъ и негово то особено *морско течение*.

Морското течение е много полезно и за мореплаване то: єдинъ корабъ, кога се намѣри верѣдъ такъвъ течение, носи го течението, както єдна рѣка носи єдна враница.

Бури ти са най-страшни ти врагове на мореходците, когато излѣзе силенъ вѣтръ, та разиграе страшно морето. Кога се намѣри єдинъ корабъ на отворено море, далече отъ брѣговете ти, тогава искусният корабонаачелникъ лесно може да го избави и въ най-голѣма бури; нъ когато корабътъ го застигне бурята близу до нѣкой брѣгъ, при който има пѣсъкъ и подводни скали, тогава лесно може да се разбие или да засѣдне на пѣсъкътъ. Кога излѣзе буря затваретъ добрѣ всички ти врата на корабътъ, за да не могатъ вълните да влѣзатъ въ него. Корабници ти се искачватъ по въженити стѣлби и бѣржѣ бѣржѣ събиратъ платната; нъ и безъ платната вѣтрътъ много силно бие въ корабътъ и го подмѣта на сѣмъ на тамъ. Корабникътъ не го е грижа, ако и да го окъпне солената вода отъ главата до нозѣтъ; корабътъ се люлѣе, като валка, а корабникътъ